

kindlustamisel Katariina II (vt.) valit-
suse ajal. I. on hoolsasti tegev olnud ka
eestikeelse vaimuliku kirjanduse soeta-
jana. Ta tõlketeosed on aga kõik jää-
nud käsikirjadesse, ent sellistenagi
levinud üsna laialdaselt talurahva seas,
eriti Tartu- ja Võrumaa vennastekogu-
duste ringkonnis. Neist herrnhuutliku
ja pietistliku sisuga vaimulikest käsi-
kirjadest on säilinud ainult saksa pie-
tisti Heinrich Schubert'i jutluseraamatü
lõunaeestimurdeline tõlge (lõpetatud
1752; selle originaalist, mis kadunud,
on 1936 leitud 3 eri koopiat; kõik Eesti
Kultuuriloolises Arhiivis). Teos sisal-
dab 108 jutlust (käsikirjas üle 1000 lk.),
mis on pühapäevade ja suurte pühade
evangeliumide laiendatud seletused pie-
tistlikult vagatsevas ja puritaanlikus
laadis. Tõlke on I-lt tellinud Liivimaa
maanõunik Otto Fabian v. Rosen (vt.
Suppl.), kes on tuntud nn. „Roseni dek-
laratsiooni“ autorina. Temale kuuluva
Mäetaguse mõisa (Virumaal) talurahva
palvetundidel on I-e käsikirja rohkesti
loetud; samuti on selle koopiaid laial-
daselt kasutatud Lõuna-Eesti palve-
majades. Säilinud koopiaist on ühe val-
mistanud Kanepi köster ja koolitegelane
Martin Pull 1766 ja teise O. F. v. Rosen'i
poeg George Woldemar Mäetaguse mõi-
sas 1769, kuna kolmanda koopia val-
mistaja kohta puuduvad andmed. Üksi-
kud osad sellest käsikirjast olevat ka
O. F. v. Rosen'i toimetusel trükitud, kuid
nüüdisajal pole neist midagi teada. —
I-e poeg Christlieb Theodor
(1743—1827) jätkas isa ametit köstrina
Tartu eesti koguduses, kuna kõige noo-
rem poeg David Friedrich (1765
—1833), pärastine Hageri pastor, on
ühes teiste hilisemate järglastega täie-
likult saksastunud.

ERKA-st, Tartu linnaarhiivist ja
Tartu-Maarja kiriku muuseumist
(K. Kurrik'u kaudu) saadud andmed;
F. K. Gadebusch, *Livländische
Jahrbücher* IV, 2 (1783), lk. 159, 260 jj.,
283; Gadebusch, *L. B.* II, 103;
J. Eckardt, *Livland im XVIII Jahr-
hundert* (1876), lk. 451, 587 jj.; Lipp,
Kir. ja har. I, II, lk. 80; E. v.
Rosen, *Die Sechs Decennien meines
Lebens* (1877), lk. 158; *Post.* 1903,
nr. 116—117 (M. Lipp); *Post.* 1936,
nr. 29 (R. Põldmäe); *Pvl.* 1936,
nr. 29; R. Põldmäe, Eesti vennaste-
koguduse kirjandusest XVIII sajandi
keskel (*E. Kirj.* 1936, nr. 6, 7).

R. P.

IGNATIUS, Otto Friedrich, maali-
kunstnik, sünd. 17. IV 1794 vkj. Hage-
ris kirikuõpetaja David Friedrich I-e
pojana, sai haridust kunsti alal Vardi
mõisas maalikunstnik K. S. Walther'ilt
koos A. Fr. F. Kotzebue (vt.) lastega
ja G. A. Hippius'ega (vt. *Suppl.*) ja
muusika alal A. Hagen'ilt (vt. *Suppl.*).
I. õppis Peterburi kunstideakadeemias,
a-st 1814 Berliinis, Viinis ja a-st 1817
Roomas, kus oli tihedais sidemeis sealse
saksa kunstnikkude kolooniaga, kelle
hulgas Fr. Overbeck avaldas määravat
mõju ta kunstnikuilme kujunemisele.
Pöördunud tagasi kodumaale 1819, sai
I. siin vaimustava hinnangu oma teo-
seile prof. J. K. S. Morgenstern'ilt (vt.).
Ta asus Peterburi, kus nimetati keisri-
koja maalikunstnikuks; surn. 26. VIII
1824 vkj. Peterburis. — I-e kunstiline
toodang on veel lähemalt uurimata. Ta
peateoseks on suur usundilise sisuga
maalkompositsioon Tsarskoje Selo
kiriku keiserliku looži seinal; see on vii-
dud lõpule ta sõbra G. A. Hippius'e
poolt. I-e väiksemaid töid leidub ka
Eestimaa Provintsiaalmuuseumis Tal-
linnas. I. teotses ka kirjanikuna ja kom-
ponistina. Osa ta kirjanduslikust päran-
dist, luuletised ja näidend „Der Korb“,
samuti tema Itaalia-reisu päevaraamat,
ilmusid 1828—29 Tallinnas ajakirjas
„Ehstona“.

W. Neumann, *Baltische Maler und
Bildhauer* (1902); *idem*, *Lex.*; L. v.
Pezold, *Schattenrisse aus Revels Ver-
gangenheit* (1901), lk. 115—131.

A. V.

INDREKO, Rihard, muinasteadlane,
sünd. 13. II 1900 vkj. Paides käsitöölise
pojana, õppis Paide gümnaasiumis ja
1922—27 Tartu ülikooli filosoofiateadus-
konnas peamiselt muinasteadust, oman-
das 1932 mag. phil. astme. I. on a-st
1923 olnud ülikooli arheoloogiakabi-
netis abijõuks, 1933—37 ülemääraseks
abiõppejõuks, a-st 1937 konservaatoriks
ja a-st 1938 ühtlasi ülikoolis õppeüles-
andetaätjaks. Ta on toimetanud mitmel
pool kodumaal muinasteaduslikke kae-
vamisi, on töötanud Läti, Soome, Poola,
Saksa ja Taani muuseumes. R. on aval-
danud kirjutisi peamiselt kivi- ja varase
metalliaja alalt, nagu: „Die Rambach-
sche Sammlung“ (SB Pernau VIII,
Pärnu, 1926), „Kiviaja võrgujäänuste
leid Narvas“ (ERM-i Aastaraamat VII,
Tartu, 1932), „Der Siedlungsfund von
Moksi, Gemeinde Võisiku“ (Õp. E. S-i